

Bemyndigelse; men, naar Antallet bliver 200, troer jeg, at det vil afhænge af, i hvilken Grad Regjeringen vil være samvittighedsfuld i at bedømme Forholdene. Skulde jeg for mit Bedkommende komme til at gøre Hans Majestæt Forslag i Henhold til en saadan Paragraph, saa vilde jeg virkelig ikke af den Omstændighed, at man var besejret til at tage et større Antal med, lade mig bevæge til at gøre Hans Majestæt Forslag til at udnævne Noget, som jeg ikke virkelig ansaae fortjent til at erholde denne Belønning, eller med andre Ord, naar der f. Ex. var 30 Vacancer, og jeg vidste kun 20, der vare fortjente til kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse, hvorimod de øvrige 10 vare tvivlsomme, saa vilde jeg indskrænke mig til at foreslaae disse 20 og udelukke de 10, og som en Folge deraf vilde det Tilfælde kunne indtræde, at der ikke altid var det fulde Antal Pensionsberettigede, som Loven tilstede. Vil man derimod have, at Loven skulde gøre det til en Forpligtelse, maatte ikke blot Ordet „indtil“ udelades, men noget Mere maatte udelades; thi heller ikke Ordet „kan“ kunde da staae der, det Hele maatte formuleres anderledes. Det maatte da omtrent hedde, at af disse 411 skulde stedsde de 200, eller hvor mange det nu var, være kongelige Embedsmænd; saa bliver det bestemt, der kan da ikke tages et mindre Antal. Men jeg troer, at Niemedet bedre vil opnaaes saaledes, som Lovudkastet formulerer det; det har en ganske anden Betydning for de Bedkommende, naar det i selve Loven springer frem, at det er Noget, som anvendes som Belønning. — Fremdeles er der gjort mig det Spørgsmaal, om det ofte er hædet, at Soldofficerer ere blevne affædigede efter faa Aars Forløb. Det er mig meget vanskeligt at besvare dette Spørgsmaal; thi det er meget relativt, og jeg vilde ikke driste mig til at udtale en Mening, om det er ofte eller er ikke ofte, uden at jeg havde opgivet, baade hvormange der vare ansatte i Løbet af de senere Aar, og hvormange der vare affædigede efter faa Aars Tjeneste. Men Tilfældet er virkelig mødt, ogsaa mig, skøndt jeg er mig bevidst at have iagttaget megen Omhyggelighed ved Valget af Soldofficerer, og jeg

anseer det fremdeles for vist, at det ikke let vil være muligt paa den Maade, man hidtil har faaet disse Poster besatte paa, at undgaae at tage Feil af disse Individuer. Navnlige viser det sig ofte, at en Mand, som oprindelig har været flink og ordentlig, senere paa Grund af Næringsforger forfader til Drif og Uorden, saa at han bliver utjenstdygtig. Det er Noget, som man maa være belavet paa ogsaa fremdeles, om end naturligvis ikke i den Grad, som hidtil, hvor Staten havde stillet Underbetjenten i et saa abnormt Forhold, at han som Familiefader virkelig var i det Tilfælde, at han ikke kunde leve; men selv i Fremtiden, naar Posterne ere paa 300 eller paa 400 Rbd., vil dette neppe være tilstrækkeligt, med mindre der tilføiedes den Indskrænkning, at Bedkommende ikke maa gifte sig, en Indskrænkning, som gives i andre Stater og som ogsaa er anvendt i Hertugdømmerne, men som jeg ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at optage her i Lovudkastet. Saa længe det altsaa ikke er formeent Bedkommende at gifte sig paa disse Indtægter, er det heller ikke at undgaae, at der kan stiftes Familier paa disse Indtægter, og, da de kunne være utilstrækkelige til Familiens Fornødenheder, vil det ogsaa kunne bevirke det Resultat, som er saa hyppigt, at den, der ikke kan føde sin Familie af sine Indtægter, forfalder og bliver udygtig til sin Gjerning. — Den ærede Ordfører har ogsaa forelagt mig det Spørgsmaal, om Regjeringen kunde lade Constitution træde istedetfor virkelig Udnævnelse. Ja, det er rigtignok sandt, det kan man gøre, men det forekommer mig dog, at det vilde være urimeligt, om man, efter at en saadan Bestemmelse var tagen, at Enhver, der ansættes som Soldassistent, derved blev pensionsberettiget, skulde gribe til den Udvei blot at constituere for derved at undgaae dette Gode, som det er for Administrationen og Ministeren; og det er en stor Behagelighed, det kan ikke nægtes, og i samme Grad, som han er en lidet samvittighedsfuld Mand, er ogsaa Behageligheden større af at kunne ansætte Folk, som, Dagen efterat de vare ansatte, have et bestemt Pensionskrav paa Staten. Det er vel sandt, at den Minister, der vil sikke sig nogenlunde mod hvad der